

סוד 'ויהי ביום השלישי בהיות הבקר', דהיינו שביום השלישי לפרישה ירד הקב"ה בכדי לתת את התורה לישראל שהיא בת"ת השלישית לחג"ת, וזו התורה ניתנה ביום שכנגד הבת יחידה דמלכות שהוא יום השבת, בכדי שהשבת מלכתא דמלכות תתייחד עם התורה דת"ת ביום קדוש זה. **וַיְהִי יוֹם שְׁלִישִׁי, כָּלִיל תִּלְת עֲנָפֵי אֶפְהָן, ש', בַּת (מִלְפָּתָא) יְחִידָאָה, דְּשִׁלְטָנוּתָא דִּילָהּ כָּלִיל שַׁבָּת, בִּיה אֶתְעַבִּידַת שַׁבָּת** כי הוא סוד שב"ת, דהיינו שהיום השלישי דת"ת הוא כולל את ג' ענפי האבות החתומים בחג"ת הנרמזים בג' קוי אות ש' דשבת, ואותיות ב"ת דשבת הם סוד הבת היחידה שהיא השכינה, שיש לה שלטון ועליה כליל שבת, ועם ש' דת"ת הכולל חג"ת המתייחד עימה היא סוד שב"ת.

התורה ניתנה גם מבחינת הת"ת וגם מבחינת המלכות
וּבְגִין דָּא חוֹלְקִין מְאִירֵי מִתְנִיתִין עַל מִתְן תּוֹרָה, בַּת יְחִידָה. דָּא אָמַר, בְּשִׁלְשִׁי נִתְּנָה תּוֹרָה. וְדָא אָמַר, בְּשִׁבְעֵי נִתְּנָה תּוֹרָה ומאחר שהיום השלישי לפרישה דת"ת התייחד עם היום השביעי דמלכות, בסוד מתן תורה, אז לכן חולקים חכמי המשנה בסוד מתן תורה שהיה ביום השבת של הבת יחידה דמלכות, כי הנה אחד אמר שניתנה תורה ביום השלישי ואחר אמר שניתנה התורה ביום השביעי[שצ]. **וְאִיהִי בַת יְחִידָה,**

אור הרשב"י

[שצ] הנה בזוה"ק (ח"ג ד' רפ"א ע"ב) איתא לגבי מתן תורה ב' דעות, דעה א' ס"ל בשלישי ניתנה תורה ודעה א' ס"ל בז' בסיון
 נתנה תורה ולכאורה הוא תמוה, דהנה בגמ' שבת פ"ו ע"א מבואר ב' דעות אי ב' או בז' אך בג' לית מאן דס"ל ע"ש. (וראה בפרקי

הלימוד היומני

וְאַחֲרֵי כֵן בְּעֶמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, תְּלִיתָאָה לְאַבְהֶן וְשׁוֹרֵשׁ
מחלוקתם הוא מאחר שהתורה ניתנה מצד הבת יחידה דמלכות הנקראת שביעי לז"ת והיא
אחווה בת"ת הנקרא עמוד האמצעי שהוא שלישי לאבות החתומים בחג"ת, ומצד זה יש בה
את שתי הבחינות של שלישי ושביעי. וּבְצִדִּיק, שְׁבִיעִית לִיה בֵּת
יְחִידָאָה כי הנה כאשר היא אחווה ביסוד הנקרא צדיק ע"י שהיא עומדת תחתיו, אז
הבת יחידה דמלכות נקראת שביעית אל הז"ת. וְכֹד אִיהִי עֵטְרָה עַל
רִישִׁיהָ, אֶתְקַרֵּי בֵיה שְׁבִיעִי, דְּהוּא שְׁשִׁי הָהָה וכן גם כשהיא
למעלה מהיסוד כעטרה על ראשו בסוד י' עטרה על ו' דעירא דיסוד, אז גם כן היא נקראת
שביעית, והוא כי היסוד הוא ששי והוא סוד ו' זעירא והמלכות העולה להיות עטרה על
ראשו היא בסוד אות ז' שהוא י' ע"ג ו', דְּכַכְבּ דִּילִיהָ צֶדֶק, וּבֵת יְחִידָה

אור הרשב"י

כי ביום השלישי ירק ה' והיינו ג' לפרישה,
ולר"י דבז' נתנה תורה הוסיף משה יום א'
מדעתו ואמר היו נכונים לשלשת ימים לסוף
ג' ימים הוא יום רביעי כדאיתא בשבת פ"ז
וברש"י פ' יתרו. וא"כ למ"ד בששי נתנה
תורה ה' באמת ביום השלישי לפרישה. וז"ש
הזוה"ק דא אמר בשלישי נתנה תורה, היינו
בג' לפרישה שהוא ששה לחודש, ולמ"ד בז'
בסיון, ל"ה בשלישי ממש אלא בשביעי,
ונקרא שלישי היינו ימים שלמים שלילה
עמהן כמ"ש רש"י בשבת שם יעו"ש, והוכיח
ר' יוסי בן מדקאמר היו נכונים לשלשת ימים
ולמה לא ליום השלישי כמו שאר הקדוש
ברוך הוא, אלא ודאי לסוף ג' יע"ש ודפח"ח.

דר"א (פרק מ"ו) דבז' בחודש ניתנה תורה
והיה יום ו' ע"ש. אך בגמ' מפורש דלכו"ע
בשבת ניתנה תורה.

ובאנרות לחם שלמה להרה"ק משימלוויא
צ"ל (סוף אגרת י"ג) כותב בזה: ומה שתמה
מר הד"ג ע"ד זוה"ק פ' תצא רפ"א ע"ב שכתב
ובגין דא חולקין מארי מתני' על מתן תורה
בת יחידה דא אמר בשלישי נתנה תורה ודא
אמר בשביעי נתנה תורה. ויפלא הלא בשבת
חולקין ר' יוסי ורבנן ר"י ס"ל בז' בסיון נתנה
תורה ורבנן ס"ל בוא"ו בסיון אבל לא
בשלישי, ולא מצאנו מי שיאמר בשלישי רק
בו' או בז'. ולעד"נ דכונת הזוה"ק הוא, דלמ"ד
בו' בסיון נתנה תורה היינו מה שנאמר בקרא

שַׁבַּת מִלְכָּתָא אֶתְקָרִי צֶדֶק וזה הכוכב לכת של היסוד הוא נקרא צדק[שצח] שהוא השישי לשצ"ם חנכ"ל, ולכן כאשר הבת יחידה דמלכות הנקראת שבת מלכתא עולה אליו אז גם היא נקראת צדק כי אז היא עולה ממזל שבתאי למזל צדק. **וּבְגִין דָּא, תוֹרָה אֶחֱיָדָא בֵּין יוֹם ג' וְיו' וּמִשּׁוֹם כִּךְ נִיתְנָת הַתּוֹרָה** אחוזה גם בבחינת שלישי לפרשה דת"ת וגם בשביעי דמלכות שבו ניתנה התורה.

תיבת כוכב כולל את כל הספירות

וְאִיהוּ כ"ב מִן כּוֹכָב, כ"ו (תהלים פד) כִּי שָׁמֶשׁ וּמָגֵן יְהוָה צְבָאוֹת, שְׂכִינָתָא מַלְכוּת הַקּוֹדֶשׁ, (בראשית מח) בְּךָ יִבְרַךְ יִשְׂרָאֵל, כ"ב אֶתְוֹן דְּאֹרֵייתָא והנה המלכות היא סוד אותיות כ' ב' דכוכב, מאחר שבסוד טנת"א המלכות היא כ"ב האותיות, ואותיות כ"ו דכוכב הוא סוד הת"ת שהוא שם הוי"ה כמנין כ"ו המשפיע בה שבו נאמר 'כי שמש ומגן ה' צבאות', ובזה השכינה נקראת – מלכות הקודש, מאחר שע"י הת"ת היא יונקת מהג"ר הנקראים קודש, ועי"כ נאמר עליה 'בך יברך ישראל', דהיינו שב"ך אותיות התורה דת"ת הנקרא ישראל משפיעים למלכות. **כּוֹכָב, פְּלִילָא מְהִלַּת דְּרַגִּין, כ', פֶּתֶר. ב' בִּינָה. יְהוָה פְּלִיל תְּרוּוֹיְיָהוּ, חֲכָמָה** והנה בתיבת כוכב נכללות בה הג"ר, כי הנה אות כ' הוא כתר, ואות ב' הוא בינה, ואותיות כ"ו כמנין הוי"ה הוא סוד החכמה הכולל כתר ובינה מאחר שהוא מקבל את שפע הכתר ומשפיעו לבינה. **וְכָלָא**

אור הרשב"י

[שצח] וכאשר הוא משפיע למטה בה' דמלכות היא סוד צדקה כנודע.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

כָּלִיל כּוֹכ"ב, דְּרָגָא דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא ובזה נמצא שתיבת כוכב כולל את כל הספירות, כי אותיות כ"ו דכוכב הוא סוד ז"א הנקרא הוי"ה, והוא משפיע לאותיות כ"ב דכוכב שהיא סוד המלכות וכנ"ל.

בימים שני ורביעי חוזרים לשלוט החיצונים
וּשְׁכִינָתָא אִיהִי לְבָנָה, לְבוֹן הֶהָלָכָה, רַחֲמִי, בְּסִטְרָא
דְּחֶסֶד והנה השכינה הנקראת לבנה בה הוא סוד ליבון ההלכה כלה
 ה', וליבונה ומיתוקה הוא ע"י הרחמים שבצד החסד דז"א המשפיע בה. **וְאֵתְקַרִּיאתָ**
חֲמָה, בָּרָה כַּחֲמָה, מְסִטְרָא דְּגִבּוּרָה ופעמים שהיא נקראת חמה,
 ובזה היא ברה וברורה ומאירה כחמה, והוא ע"י מעשיהם הטובים של ישראל שאז היא
 מאירה אפילו מצד הגבורה, כי בזה היא סוד חמה ומאירה, ואינה בסוד חמה של חום אש
 הדין (רמ"ק), **פְּנֵי מוֹשֶׁה כְּפִנֵּי חֲמָה** ובזה אמרו חז"ל פני משה כפני חמה, [שצט']
 דהיינו שמשה החתום בת"ת הכולל חו"ג האירו פניו אפילו מצד הגבורה הנקראת חמה, כי
 כן פני המלכות נקראת חמה ע"ש הארת הגבורה בה מכח מעשיהם הטובים של ישראל.
סִיְהָרָא אֶפִּילָה, מַעוּט דְּסִיְהָרָא, שְׂפַחַתָּה דִּילָה גִּיְהָנָם והנה
 'כי זה לעומת זה עשה האלהים', ומשום כך הלבנה האפילה דנוק' דקלי' היא הגורמת את
 מיעוט הלבנה דנוק' דקדושה, ושפחתה דמלכות דקדושה היא לילי"ת הנקראת הגיהנם,

אור הרשב"י

[שצט'] כדאיתא בבבא בתרא דף עה עמוד
 א' כיוצא בדבר אתה אומר: ונתתה מהודך
 עליו – ולא כל הודך, זקנים שבאותו הדור
 אמרו: פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני
 לבנה, אוי לה לאותה בושה, אוי לה לאותה
 בלימה.

הלימוד היומִי